

Rezumatul Studiului 2 - Criza din interior și amenințarea din afară

A CRIZA INTERNĂ.

❖ DE LA IOSUA LA SOLOMON (± 1400 – 931 î. Hr.).

— Judecătorii

(a) Cauza crizei: Poporul s-a depărtat de Dumnezeu și s-a închinat altor zei.

(b) Soluția: Dumnezeu a trimis judecători pentru a-i elibera și le-a dat pace prin unitatea națiunii.

— Națiunea unificată

(a) Cauza: Solomon s-a depărtat de Dumnezeu și s-a închinat altor zei.

(b) Soluția: Dumnezeu a divizat națiunea, permițându-le să adune roadele propriilor greșeli.

❖ NAȚIUNEA DIVIZATĂ (± 931 – 586 î. Hr.).

— ISRAEL: S-a depărtat cu rapiditate de Dumnezeu închinându-se la berbecii ridicați de Ieroboam. Niciunul din regii săi nu l-a urmat cu fidelitate pe Dumnezeu. În final, Salmanasar, împăratul Asiriei, a distrus complet regatul.

— IUDA: Împărații săi s-au păstrat, în general, credincioși lui Dumnezeu. Dar, de la distrugerea regatului de nord, apostazia a crescut foarte mult în regatul lui Iuda.

(a) În această perioadă au ajuns la putere cei mai răi regi: Manase și Amon (2 Cronici 33: 9, 22).

(b) Dumnezeu a trimis mulți profeți pentru a evita dezastrul pe care îl aducea păcatul lor.

B CRIZA EXTERNĂ: BABILONUL. Ieremia 27:6.

❖ În timpul perioadelor de criză, Dumnezeu nu și-a abandonat poporul. Cu toate acestea, pentru a se putea bucura din nou de comuniunea divină, a fost nevoie ca disciplina să fie din ce în ce mai severă.

❖ Din 605 î.Hr., după ce a învins Egiptul la Carchemiș, Dumnezeu a dat Babilonului toate națiunile.

❖ Prin Ieremia, s-au oferit ludeilor repetate mesaje pentru a se supune Babilonului.

C CAUZELE CRIZEI.

❖ GREȘELILE POPORULUI. Ieremia 2:13.

— Dumnezeu a promis protecție și prosperitate dacă Israel era fidel (Ier. 2:2-3). Dar poporul l-a abandonat pe Dumnezeu («Izvorul apelor vii») și s-a închinat la idoli («puțuri crăpate»).

— Cum au reacționat conducătorii (Ieremia 2:8)?

❖ ATITUDINEA POPORULUI. Ieremia 5:1.

— Iudeii se înșelau pe ei înșiși crezând că erau buni și că Dumnezeu nu îi va pedepsi niciodată (Ier. 2:23).

— Ieremia 7:4. Toate erau bune. Cât timp ei îl lăudau pe Dumnezeu în templul lor, ce mai conta ce făceau în viața lor de zi cu zi.

— Ei nu au ascultat avertizarea lui Dumnezeu, nu au meditat la propriile lor căi și nici nu s-au pocăit de gândurile lor păcătoase.

— Aceasta este o avertizare puternică pentru propriile noastre vieți. Cum este relația noastră cu Dumnezeu? Este pentru noi religia o formalitate exterioară simplă? Este inima noastră complet dedicată lui Dumnezeu? Trăim noi în comuniune zilnică cu El?